ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1997

Vyhlásené: 31. 12. 1997 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

386

ZÁKON

zo 4. decembra 1997

o ďalšom vzdelávaní a o zmene zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 387/1996 Z. z. o zamestnanosti v znení zákona č. 70/1997 Z. z.

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

§ 1
Základné ustanovenia

(1) Ďalšie vzdelávanie je popri vzdelávaní na základných školách, stredných školách a na vysokých školách súčasťou vzdelávacej sústavy Slovenskej republiky a jeho uskutočňovanie je verejná úloha. Vyučovacím a skúšobným jazykom v ďalšom vzdelávaní je štátny jazyk;[1]) ďalšie vzdelávanie sa môže uskutočňovať podľa záujmu účastníkov a možností vzdelávacích ustanovizní (§ 4 ods. 1) aj v inom ako štátnom jazyku.

(2) Každý, kto prejaví záujem o ďalšie vzdelávanie, má právo vzdelávať sa v každom veku svojho života podľa podmienok ustanovených týmto zákonom a podľa svojich schopností a záujmov.

(3) Tento zákon upravuje ďalšie vzdelávanie ako súčasť celoživotného vzdelávania, ustanovizne ďalšieho vzdelávania, podmienky ich akreditácie, vydávanie osvedčení o získanom vzdelaní a zdroje financovania ďalšieho vzdelávania.

(4) Tento zákon sa nevzťahuje na prípravu na výkon špeciálnych odborných činností vyžadujúcich osobitnú spôsobilosť.[2])

§ 2
Ďalšie vzdelávanie

(1) Za ďalšie vzdelávanie sa na účely tohto zákona považuje vzdelávanie, ktoré umožňuje každému doplniť, rozšíriť a prehĺbiť si získané vzdelanie, rekvalifikovať sa[3]) alebo uspokojiť svoje záujmy alebo ktorým sa pripravuje na získanie stupňa vzdelania v školskom systéme.

(2) Ďalšie vzdelávanie sa uskutočňuje v ustanovizniach ďalšieho vzdelávania rozličnými krátkodobými a dlhodobými formami vzdelávania (napr. seminár, školenie, kurz) v rozličných organizačných formách štúdia (štúdium popri zamestnaní, doplňujúce štúdium, rozširujúce štúdium, špecializačné štúdium, rekvalifikačné štúdium), v ktorých sa využívajú tradičné i najnovšie metódy vzdelávania vrátane multimediálnych prístupov (korešpondenčné vzdelávanie, dištančné vzdelávanie, videokonferencie, vzdelávanie pomocou počítačových sietí).

§ 3
Druhy ďalšieho vzdelávania

Ďalšie vzdelávanie sa uskutočňuje ako

a) vzdelávanie, ktorým sa jeho účastník pripravuje na získanie stupňa vzdelania; získanie vzdelania príslušného stupňa a vydávanie dokladov o získanom stupni vzdelania je v kompetencii základných škôl, stredných škôl a vysokých škôl podľa osobitných predpisov,[3])

b) odborné vzdelávanie a príprava, ktoré účastníkovi umožňuje rozširovať, prehlbovať alebo obnovovať si vedomosti a zručnosti, získať spôsobilosť na vykonávanie činnosti; za odborné vzdelávanie sa považuje aj rekvalifikácia podľa osobitného predpisu;[4]) osvedčenie o získanom vzdelaní jeho absolventom vydávajú ustanovizne ďalšieho vzdelávania akreditované podľa tohto zákona,

c) záujmové vzdelávanie, občianske vzdelávanie a iné vzdelávanie, ktoré umožňuje účastníkovi uspokojiť jeho záujmy a zapojiť sa do života občianskej spoločnosti; osvedčenie o absolvovaní vzdelávania jeho absolventom vydáva ustanovizeň ďalšieho vzdelávania, ktorá uskutočňuje vzdelávaciu aktivitu.

§ 4
Ustanovizne ďalšieho vzdelávania

(1) Ďalšie vzdelávanie uskutočňujú v rámci svojej pôsobnosti školy, školské zariadenia a mimoškolské vzdelávacie ustanovizne (ďalej len „vzdelávacia ustanovizeň“). Sú to:

a) základné školy, stredné školy, vysoké školy a školské zariadenia,[5])

b) vzdelávacie zariadenia iných právnických osôb a fyzických osôb.

(2) Vzdelávacie ustanovizne môžu v ďalšom vzdelávaní uskutočňovať akreditované a neakreditované vzdelávacie aktivity.

(3) Vzdelávacie ustanovizne poskytujú Štatistickému úradu Slovenskej republiky štatistické informácie o uskutočňovaných vzdelávacích aktivitách podľa osobitného predpisu.[6])

§ 5
Akreditácia vzdelávacích ustanovizní

(1) Akreditácia vzdelávacích ustanovizní (ďalej len „akreditácia“) je štátne overenie spôsobilosti vzdelávacej ustanovizne poskytovať ďalšie vzdelávanie na základe splnenia podmienok ustanovených týmto zákonom.

(2) O akreditácii rozhoduje Ministerstvo školstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) v súčinnosti s ústredným orgánom štátnej správy, do ktorého pôsobnosti patrí príslušná odborná oblasť, a na základe návrhu Akreditačnej komisie Ministerstva školstva Slovenskej republiky na ďalšie vzdelávanie (ďalej len „akreditačná komisia“).

§ 6
Akreditačná komisia

(1) Minister školstva Slovenskej republiky (ďalej len „minister“) zriaďuje akreditačnú komisiu, ktorá je jeho poradným orgánom. Jej členov vymenúva a odvoláva minister; vymenúva ich na návrh ústredných orgánov štátnej správy, prednostov krajských úradov, stavovských organizácií a profesiových zväzov, občianskych a záujmových združení z radov odborníkov, ktorí pôsobia v príslušnej oblasti.

(2) Akreditačná komisia je odborná komisia na ďalšie vzdelávanie, ktorá

a) overuje spôsobilosť vzdelávacej ustanovizne uskutočniť vzdelávaciu aktivitu na základe splnenia podmienok ustanovených týmto zákonom a predkladá ministrovi návrh na vydanie potvrdenia o akreditácii,

b) zabezpečuje hodnotenie a kontrolu úrovne poskytovaných akreditovaných vzdelávacích aktivít; na základe zistených skutočností odporúča ponechanie alebo odobratie potvrdenia o akreditácii,

c) vykonáva odbornú poradenskú činnosť v oblasti ďalšieho vzdelávania pre ústredné a krajské orgány štátnej správy a orgány samosprávy, ako aj pre vzdelávacie ustanovizne,

d) pripravuje návrhy na koncepčnú činnosť ministerstva v uvedenej oblasti.

(3) Podrobnosti o činnosti akreditačnej komisie a akreditácii upraví štatút akreditačnej komisie, ktorý vydá minister.

§ 7
Podmienky akreditácie

(1) O akreditáciu môžu požiadať všetky vzdelávacie ustanovizne, ktoré spĺňajú tieto podmienky:

a) majú v predmete svojej činnosti vzdelávaciu činnosť,

b) predložia projekt vzdelávacej aktivity a pedagogickú dokumentáciu vrátane charakteristiky profilu absolventa vzdelávania a možností jeho uplatnenia na trhu práce,

c) predložia dokumentáciu o lektorskom zabezpečení vzdelávacej aktivity,

d) preukážu vyhlásením materiálno-technické podmienky na zabezpečenie vzdelávacej aktivity.

(2) Vzdelávacej ustanovizni, ktorá spĺňa podmienky akreditácie ustanovené týmto zákonom, vydá ministerstvo potvrdenie o akreditácii na uskutočňovanie vzdelávacej aktivity. Rozsah platnosti potvrdenia o akreditácii možno rozšíriť na základe predloženia žiadosti o akreditáciu ďalších vzdelávacích aktivít. Potvrdenie o akreditácii sa vydáva na určitý čas.

(3) Akreditácii podľa tohto zákona nepodliehajú vzdelávacie aktivity ustanovizní, ktoré vykonávajú vzdelávanie podľa osobitných predpisov.[7])

§ 8
Vydávanie osvedčení o vzdelaní

(1) Ustanovizeň vydáva absolventom vzdelávacích aktivít akreditovaných podľa tohto zákona osvedčenia o získanom vzdelaní s celoštátnou platnosťou. Tieto osvedčenia majú povahu verejnej listiny a opatrujú sa odtlačkom pečiatky so štátnym znakom.[8]) Absolventom vzdelávania podľa § 3 písm. a) sa vydá osvedčenie o jeho absolvovaní.

(2) Ustanovizne, ktoré nepožiadali o akreditáciu alebo im nebolo vydané potvrdenie o akreditácii podľa tohto zákona alebo ktorým bolo takéto potvrdenie odobraté, nemôžu vydávať absolventom vzdelávacích aktivít osvedčenia o vzdelaní s celoštátnou platnosťou.

§ 9
Pracovné úľavy

Účastníkom ďalšieho vzdelávania, ktorí sa zúčastňujú na akreditovanej vzdelávacej aktivite, môže zamestnávateľ poskytnúť pracovné úľavy podľa osobitných predpisov.[9])

§ 10
Zdroje financovania ďalšieho vzdelávania

(1) Ďalšie vzdelávanie sa môže financovať z

a) úhrad účastníkov ďalšieho vzdelávania,

b) prostriedkov zamestnávateľov,[10])

c) účelovo určenej dotácie zo štátneho rozpočtu,

d) rozpočtu Národného úradu práce, ak ide o rekvalifikáciu evidovaných nezamestnaných a zamestnancov podľa osobitného predpisu,[11])

e) prostriedkov rozpočtov obcí,

f) prostriedkov nadácií a iných právnických osôb a fyzických osôb, ako aj z prostriedkov zamestnávateľov, ak nejde o financovanie podľa písmena b),

g) iných zdrojov.

(2) Štátne rozpočtové organizácie plánujú prostriedky na ďalšie vzdelávanie priamo v rozpočte. Ak tieto organizácie získajú doplnkové zdroje financovania, financujú ďalšie vzdelávanie aj z týchto zdrojov.[12])

(3) Na financovaní ďalšieho vzdelávania sa podieľa štát formou účelovo určených dotácií zo štátneho rozpočtu, najmä na štátne a regionálne rozvojové programy, vzdelávacie programy v oblasti boja proti drogám, pre zdravotne postihnutých občanov a občanov zo sociálne znevýhodneného prostredia.

§ 11
Zrušovacie ustanovenie

Zrušuje sa vyhláška Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky č. 6/1984 Zb. o výchove a vzdelávaní pracovníkov v socialistických organizáciách.

Čl. II

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 387/1996 Z. z. o zamestnanosti v znení zákona č. 70/1997 Z. z. sa mení takto:

1. V § 83 ods. 2 písm. c) sa slovo „kreditu“ nahrádza slovami „potvrdenia o akreditácii“.
2. § 85 znie:

„§ 85

Rekvalifikáciu podľa tohto zákona uskutočňuje vzdelávacie zariadenie, ktoré má na túto činnosť potvrdenie o akreditácii vydané Akreditačnou komisiou Ministerstva školstva Slovenskej republiky na ďalšie vzdelávanie. Zamestnávateľ môže zabezpečiť rekvalifikáciu zamestnancov aj v iných vzdelávacích zariadeniach.“.

3. § 86 sa vypúšťa.

Čl. III

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 1998.

Michal Kováč v. r.

Ivan Gašparovič v. r.

Vladimír Mečiar v. r.

1) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky.

2) Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 277/1994 Z. z. o zdravotnej starostlivosti v znení neskorších predpisov, vyhláška Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 83/1996 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Slovenskej národnej rady o požiarnej ochrane týkajúce sa jednotiek požiarnej ochrany v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách.

3) Zákon č. 29/1984 Zb. o sústave základných a stredných škôl (školský zákon) v znení neskorších predpisov.Zákon č. 172/1990 Zb. o vysokých školách v znení neskorších predpisov.

4) § 80 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 387/1996 Z. z. o zamestnanosti.

5) Zákon č. 29/1984 Zb. v znení neskorších predpisov.Zákon č. 172/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.§ 26 až 29 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 279/1993 Z. z. o školských zariadeniach.

6) § 27 zákona Slovenskej národnej rady č. 322/1992 Zb. o štátnej štatistike v znení neskorších predpisov.

7) Napríklad § 24 zákona č. 172/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z. z., zákon č. 277/1994 Z. z., vyhláška Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 83/1996 Z. z. v znení neskorších predpisov.

8) § 5 ods. 2 písm. b) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 63/1993 Z. z. o štátnych symboloch Slovenskej republiky a ich používaní v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1996 Z. z.

9) § 126, 141 až 144 Zákonníka práce.Vyhláška Ministerstva školstva č. 140/1968 Zb. o pracovných úľavách a hospodárskom zabezpečení študujúcich popri zamestnaní v znení zákona č. 188/1988 Zb.

10) § 24 ods. 2 písm. j) tretí bod zákona č. 286/1992 Zb. o daniach z príjmov v znení neskorších predpisov.

11) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 387/1996 Z. z. v znení zákona č. 70/1997 Z. z.

12) § 13 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 303/1995 Z. z. o rozpočtových pravidlách.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Úrad vlády Slovenskej republiky, Námestie slobody 1, 813 70 Bratislava,
tel.: 02 888 91 131, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.